

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Nicolavs Clenardvs D. Martino A Vorda, S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70781)

diuitiis. ἀλλ' ἐν τῇ ἀυτοκρατεία. Suis contentum esse certissimæ sunt diuitiæ, vt ait Cicero. Sed faceffant conciones. Houerio gratulatus sum reditum ad suos, non sine iocis. De Damiani nostri vertigine, quod scripsisti gratissimum est. Faxit Deus, ne quorundam exemplo, doleat se tantum tribuisse medicis: mihi magis placet *δαίλε*, quàm sexcenti medici. Ad Resendum misi literas, sed domi non erat. Quòd de ingenio eius scripsisti poetico, verè iudicasti. Necdum vidisti carmen de morte Erasmi, quod nuper misit ad Damianum. Damianum resaluto, & tamen ipse paucis, si potero, cum eo agam. Vale, mi Ioachime, & me, vt facis, ama. Eboræ VIII. die Iulij. Anno XXXVII. Ignosce nobis barbariem, vix mihi licet esse Latino.

15

NICOLAUS CLENARDVS D. MARTINO A VORDA, S. P. D.

20 QUID NAM agis, Martine charissime? Iam fermè in ipsam peruenimus Africam. Siquidem cum optimè atque felicissimè viuerem Salmantica, vocatus sum à Rege Lusitaniæ conditione honestissima. Doceo fratrem Regis, eo salario, quod pluris duco, quàm canonicatum Antuerpiensem: munus est parui admodum laboris. Adeò principem stata quadam hora docemus, aut suauiter confabulamur. Quanquam non quotidie: multas enim ferias habeo, primùm diebus Dominicis & festis: deinde vix est hebdomada, quin vnus & alter
30 sit dies immunis, partim venando, partim aliis de causis. Ego interim domi cano mihi & Musis. Quid enim facerem Theologus in venatione? nisi fortè putas me practicum factum Theologum, & omisis quæstionibus: An, Deus est, sit propositio per se nota, nunc coeperim
35 venari sacerdotia: præsertim cum istud facere soleant Theologi aulici. Non venor quidem, & tamen mihi dormienti aliena cura plus hic propediem cõferetur
sacer-

sacerdotiorum, quàm vnquam apud vos litibus perpe-
 tuis consequi potuerim. Ergo, inquis, fies pluralis: Ca-
 piam omnia circumlocutiue, & incomplexè, pro vno
 simplici, & opimo sacerdotio. Quem enim fructum ha-
 berem ex studio dialecticæ, nisi re ipsa tractarem Dia-
 lecticam? Ludis, inquires, imò serio tecum ago: nam
 cùm sint duæ partes Dialecticæ, altera quam *κρητικήν*
 vocant, hoc est, iudiciariam, quam in libris Priorum
 tradit Aristoteles: altera *τοπικήν*, id est, localis, quam do-
 ctissimè persequitur octo libris Topicorum: visum est
 mihi consultum, vt omissa Stoicorum parte, nempe syl-
 logismorum, hos enim illi exactè & spinosè tradebāt,
 eam potius portionem amplectar, quæ est de inuentio-
 ne, hoc est, libros Topicorum, qui docent inuenire ar-
 gumenta: & non ignoras sex vltimos libros nos Loua-
 nij vix legere. Sum igitur totus in ista Dialectica: faxit
 Deus, vt hîc feliciter inueniamus medium, nō in ponte
 asinorum, sed in thesauris Lusitanicis (sunt enim loci
 Dialectici, tanquam thesauri, in quibus latent argumē-
 ta) quo possimus isthic apud vos tandem bonos facere
 syllogismos. Putas me perpetuò ludere. & meritò: quid
 enim facerem aliud in tanta felicitate? orabis Deum vt
 hunc cursum mihi conseruet incolumem. Tu vicissim
 quomodo valeas, quid rerum geras, vbi viuas, fac me
 certior. Habes Louanij Rutgerum Professore[m] Græ-
 cum: per illum curabuntur tuæ literæ. Aulæ nostræ sta-
 tiua sunt Eboræ: distat vltra Vlyssiponem itinere bidui.
 Ad finem mundi iam peruenimus, cùm vos pigri vix pa-
 triam exire audeatis. Vale, mi Martine, & me, vt facis,
 ama. Eboræ VIII. Calend. Maij. An. M. D. XXXIIII. 30

NICOLAUS CLENARDVS D. MAR-
 TINO AVORDA, S. P. D.

SEMEL atq; iterum scripsi ad meos, vt certior fierem
 de valetudine tua. Rogo si adhuc superes, videam
 literas tuas, & statum rerum tuarum. Ego per gratiam
 Dei